

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izkroži nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za jeden mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Beseda ob organizaciji šolskega nadzorništva na Kranjskem.

(Dopis.)

Okolščina, da je v proračun državnega zbora za l. 1897. postavljena svota za pokritje dohodkov novega deželnega šolskega nadzornika za srednje šole na Štajerskem in na Koroškem, nam je povod, da zopet izrazimo svoje mnenje ob organizaciji šolskega nadzorništva na Kranjskem. Pred vsem pa menimo, da bi Štajerska bolje potrebovala še drugega šolskega nadzornika za ljudske šole, osobito na spodnjem Štajerskem, nego še novega nadzornika za srednje šole. Baš tako bi bilo na Kranjskem treba posebnega deželnega šolskega nadzornika za ljudske šole, katero potrebo je že deželni zbor poudarjal.

In v istini! Ali je to pravo razmerje, da boste Štajerska in Koroška skupno imeli z novim letom štiri deželne šolske nadzornike, Primorska dva, Kranjska pa jednega samega, ko ima vendar primerno Kranjska jako veliko srednjih šol zdaj že in ko število ljudskih šol raste od leta do leta.

Tudi z organizacijo nadzorništva za ljudske šole se ne moremo do pičice sprijazniti. Ne spotikamo se danes nad osebami, katerim je nadzorništvo izročeno, marveč le nad nekaterimi deli nove organizacije.

Od početka novega državnega šolskega nadzorništva do l. 1894. je bilo na Kranjskem toliko okrajnih šolskih nadzornikov, kolikor je bilo šolskih okrajev. To se je vjemalo še najbolj s šolskimi zakoni in s potrebami ljudskega šolstva. Nekoliko časa pred l. 1894., posebno pa to leto, so začeli pri nas organizacijo šolskega nadzorništva vse drugače urejati, kakor v naših sosednih deželah. Pri nas so se postavili na to stališče, da je treba šole po narodnostih ločiti in družiti, t. j. slovenske šole izročiti slovenskim, nemške pa nemškim nadzornikom. Začeli so torej pri nas na Kranjskem posnemati češke in moravske naredbe, kakor da bi na Kranjskem bile narodnostne razmere slične razmeram v imenovanih deželah. Radi tega so vrgli prejšnjo organizacijo, za 12 okrajev nastavili 12 okrajnih šolskih nadzornikov, v koš, in se odločili za vse ljudske šole na Kranjskem nastaviti le 8

nadzornikov, 6 slovenskih in 2 nemška. Pri tem se pa ni kaj koristno pogodilo za slovenske šole; osobito je Notranjska (Postojna, Logatec) zelo prikrajšana, ki je dobila za 60—70 šol le jednega nadzornika, dočim je 30—35 nemških šol, katere je bilo treba po celem Kranjskem iskati dobilo dva okrajna šolska nadzornika nemške narodnosti.

Nočemo ugovarjati, da kranjske nemške ljudske šole nimajo pravice do svojega nadzornika, ali da je to zoper zakon, da je tak nadzornik Nемеc. Ali kar smemo terjati, je to, da tak nadzornik tudi slovensko zna, ker je v teh nemških šolah veliko slovenskih otrok, in ker tudi vsi slovenski nadzorniki nemško znajo in celo nemško uradujejo, kar je nenaravno za našo slovensko deželo. Toda tudi nad tem se ne spotikamo, da imajo Kočevci v svojem in dveh bližnjih okrajih za svoje nemške šole nemškega nadzornika. Naj ga imajo, ker so oni z njim zadovoljni, smo mi tudi, po pregovoru pač: „Vsak za se, Bog za vse!“

Ali razen Kočevja iskati na Kranjskem še toliko nemških šol, kolikor jih treba, da se nastavi posebni nemški nadzornik, to se pravi pedagogičsko zadevo v nemško politiko pretvarjati in politično pretiravati. In vendar se je bilo pred dobrim letom tako zgodilo. Za bivšega nemškega šolskega nadzornika se je bilo našlo na papirji še toliko nemških šol, da se je potrebno zdelo, velikemu Nemcu v eksperimentovanje jih izročiti. To ste dve javni nemški šoli v Ljubljani in nekaj privatnih ondi, v katerih je seveda vse polno slovenskih otrok, nemška šola v Beli peči na Gorenjskem in nemška meščanska šola v Krškem. Vrh teh so mu našli še na papirji zasebne nemške šole v Vevčah, Domžalah in Goričanah, katere pa v vsem skupaj 50 otrok nimajo, vmes seveda polovico slovenskih. Nočemo danes navajati, kako je ta bivši nadzornik, ki je bil postal s svojim imenovanjem vplivni član šolskih svetov v Ljubljani, Radovljici, Krškem, Kamniku, gospodaril v teh šolah, kjer je našel poleg slovenskih otrok tudi slovenske učitelje. Le toliko na vsa usta povemo, da ni bila srečna roka, ki je vstvarila to brezpotrebno nemško šolsko okrožje; kajti Slovenci na Kranjskem pri najboljši volji ne moremo razen Kočevja pripoznati še več nemških okrajev, torej tudi ne več nemških šolskih okrajev

ne, zlasti pa se moramo umetno sestavljenih na vse kriplje braniti. Zato želimo, da se zdaj, po odhodu dotičnega šolskega nadzornika opusti njegovo okrožje.

V Ljubljani, 16. oktobra.

Češki dopis na Dunaju. Protisemite sedaj to vznemirja, da je dunajski župana Strobach dobil neki češki dopis od praške občine. Ker češki ne zna, je naznanil v mestnem zboru, da ne more povedati, kaj je v tem dopisu. Seveda bi Strobach bil kaj lahko poizvedel, kaj mu praška občina piše, kajti še celo pri dunajskem magistratu imajo več uradnikov, ki znajo toliko češki, da bi mu bili to raztolmačili. Le odjuznost proti Čehom je kriva, da Strobach mestnemu zastopu ni naznanil vsebine češkega dopisa. Sicer je pa mogoče, da mu tudi vsebina ni ugajala, ker nekateri govore, da je v tem dopisu praška občina naznanila dunajski, da se ne pridružuje njenemu protestu proti domovinski reformi. Seveda krščanskim zastopnikom bogatega Dunaja ni po volji, če jim praški liberalni mestni zastop naznanja, da preosnovno domovinskega zakona zmatra za pravično in da se zatorej ne brani prezeti novih bremen. Je pač čudno, če so liberalni Mladočehi v Pragi v tej stvari postavili se povse na boljše krščanskosocijalno stališče, kakor krščanski socijalisti na Dunaju. Zato je pa bolje, da se vsebina dotičnega spisa ni pričbujala.

Nov načrt za raznarodovanje Čehov. Nemškonarodni listi sedaj dan na dan premišljajo, kako bi se dali ponemčiti češki kraji. Sedaj so prišli z nasvetom, da se osnujejo v čeških krajih nemške tovarne. To bi bilo tudi za podjetnike ugodno, ker po čeških krajih so delavci poceni. Pri tovarnah bi se osnovala nemške šole in vodstva tovarn bi silila češke delavce, da vanje pošiljajo svoje otroke. Tako bi nastali nemški otoki v češkem ozemlju. Ideja je jako zvito izmišljena in pred leti bila tudi nevarna. Sedaj je češka zavednost že toliko napredovala, da se ni bati. Tudi nimajo narodni Nemci za taka podjetja kapitala. Židje pa niso voljni več pospeševati nemštva, od kar se je mej Nemci bujno razvil protisemitizem. Posebno nemških šol ne bi hoteli snovati židovski podjetniki, „Schulvereine“ pa tudi že nedostaje denarja. Zato pa Čehi prav lahko na-

Listek.

Pikantnosti izza kulis.

Gospod urednik nemara mislite, da sem se mudil kje za kakimi gledališkimi kulisami, tam videl kako primadono v negligiju, ali kaj takega . . . Nikakor! Pogledal sem samo za naše politične in socijalne kulise na Štajerskem. Kar sem videl, vam povem čisto indiskretno; če se bo kdo jezil, kaj meni mari?

Sinoda za lavantinsko škofijo je tukaj v Mariboru končana. Poglavitni predmet je bila baje takozvana „obcedientia coeca“ — slepa pokorščina. Od merodajne strani se je župnikom razlagalo, da je apostol Pavel takrat, ko je zapisal na videz radikalni stavek: „Obcedientia vestra rationa bilis sit“ — pokorščina vaša bodi razumna — mislil, čujte! slepo pokorščino! O Mefisto! Ti si dobro poznal neko vrsto ekse getov ko si Faustu dal praktični svet: „Im Auslegen seid frisch und munter!“

„Legt Ihr's nicht aus, so legt was unter!“ Govori se po Mariboru tudi, da je sinoda imela tudi političen pomen. Na Dunaji baje neprehoma za-

bičavajo škofom: „Den slavischen Klerus im Zaume halten, er beschäftigt sich zuviel mit nationalen Angelegenheiten!“ Sinoda je imela namen: utrditi klerikalizem, in klerikalizem naj bi tudi na slovenskem Štajerskem potlačil narodnostno gibanje in slovensko zavednost! Pa to je menda — izmišljeno. V Avstriji kaj takega ni mogoče; jaz ne verjamem, tudi vam ni treba verjeti. Ali ne vidite, da n. pr. g. Koblar ni imel nikakih ovir pri kandidaturi in tudi dr. Žitnik in dr. Medved ne? . . .

Ker sem v Mariboru, naj skočim za trenutek še v — Rim! Rim pa mi Slovenci! Ali je mej tema dvema kaka zveza? Vidite, tudi tukaj sem pogledal za kulise. Neki duhovnik mi je v Mariboru pokazal novi „Rituale“, ki je izšel letos, in v tej latinski liturgični knjigi sem videl s svojimi očmi, da nas tudi Rim sovraži. Odkar smo mi Slovenci kristijani, govorili so duhovniki pri delitvi obhajila v slovenskem jeziku — vsaj izven maše —: „Glejte jagnje . . . in: O Gospod, nisem vreden . . .“ Odelej je to prepovedano! Znaprej se morajo te besede govoriti samo v latinskem jeziku! Nič ni pomagalo, da se je reklo v Rimu: „Consuetudo altera lex“. Tudi Rimu sizarđi naša slovenščina!

Ko je l. 1891. začel Dragotin Hribar v Celji izdajati „Domovina“, ni bilo to prav po volji mariborskemu „Slov. Gospodarju“. Mi drugi navadni ljudje smo bi veseli, da tudi v Celji izbija slovenski list, ker smo bili prepričani, da, če bo „Domovina“ spietno uredovana, bode brez dvoma celjskemu slovenstvu v prosep. Pa tudi potrebno je, da izhaja za ves celjski okrog slovenski list, ki bi neustrašeno boril se za narodno reš. Nismo se motili. Čeprav „Domovina“ še ni taka, kakršno si mislimo — česar pa nje izdajatelj ni sam kriv — vendar moramo reči, da bi slovenstvo v Celji in v okolici zadnja leta ne bilo tako napredovalo, ko bi v Celji ne bilo slovenskega političnega lista. In le slovenski časnik nam more na južnem Štajerskem koristiti, ne pa nemški à la „Südst. Post“. Toda v Mariboru se kmalu začeli pisano gledati na „Domovina“. Jezilo jih je že to, da jo izdaje lajik in ne duhovnik in da ni odvisna od konsistorija.

Ne kratimo „Gospodarju“ zaslug za probujenje narodne zavednosti in za splošni poduk ljudstva. Toda dandanes napreduje vse; pri „Gospodarju“ pa ne vidimo nikakega napredka, celo nazadoval je, odkar n. pr. dr. Gregorec ni več njegov urednik.

rodnim Nemcem puščajo nedolžno veselje, da delajo načrte za pomembneje Čehov. Tisti zaklad, ki so ga jeli za pospeševanje nemštva nabirati, le počasi napreduje, ker požrtvovalnost pri narodnih Nemcih ni doma.

Nemške srednje šole se praznujejo in učenci v njih močno padajo, tako tožijo nemškonarodni listi. Jeze se nad profesorji, da prestrogo postopajo z učenci. Pravi vzrok je seveda to, da je nemških srednjih šol mnogo preveč in da se vanje jemljejo učenci, ki prihajajo slabo podkovani iz ljudskih šol, da se le šole napolnijo. Nemci so mislili, da bodo z inteligenco zakladali vso Avstrijo, a sedaj se pa kaže, da bodo naposled je še njim primankovalo, ako bodo odpravili žide od sebe. Židovskih dijakov imajo še vedno dovolj po vseh šolah, če bi teh ne bilo, bi morali veliko srednjih šol zapreti.

Prestolonasledstvo v Turčiji. „Frankfurter Zeitung“ je izvedela iz diplomatskih krogov, da sultan hoče upeljati v svoji rodbini direktno prestolonasledstvo, kakor je običajno v evropskih državah. V ta namen hoče poiskati svojemu sinu Selimu so-progo iz evropskih vladarskih hiš. O tem se je sultan že dogovoril z bavarskim ministrom Craishaimom. Gre namreč za bavarsko princezino Adelgundo, ki je sedaj s svojim bratom in s svojo materjo v Atenah. Soproga turškega prestolonaslednika bi ostala kristijanka, tudi otroci bi se odgojili v krščanski veri, samo starši sin bi se kot bodoči prestolonaslednik odgojil v mohamedanski veri. Nam se ta novica zdi povse neverojetna. Res je v Nemčiji dosti princezinj, a da bi katera hotela postati sultanica, ne verujemo. Po katoliških naukih tudi zakon mej mohamedanci in kristijani ni dovoljen. Mohamedanska vera ne prepoveduje mohamedancem imeti krščanskih žena, a vendar dvomimo, da bi strogo „pravoverni“ mohamedanci bili s tako spremeno zadovoljni, ker bi tako sultanova soproga imela vso drugačno veljavo, kakor jo imajo sedanje ženske sultanovega harema.

Dopisi.

Iz Višnjegore, 13 oktobra. Višnjanje, kot verni katoliki, niso hoteli dolgo verjeti, da bi mogel imeti kak katoliški list le količkaj slabega namena; a sedaj so se tudi Višnjanje do dobrega prepričali, da „Slovenca“ in njegovima dopisnikoma iz Višnjegore od 5 oktobra t. l. je le na tem ležeče, da bi se izpodkopal tudi najmanjši meščanski upliv. Pred kratkim moral je „Slovenec“ vzprejeti popravek o dopisu iz Višnjegore, v katerem je hotel ogrditi mestni sejmarski red, sedaj pa zopet trobi v svet neresnico o prebivalcih višnjegorskih. Nikakor ni res, da bi meščanje bili vrgli kdaj iz svoje zveze kakoga tržanala. Le nekdanji župan dedendolski, ki se je tudi bal za svoj županjski stol, prestavil je bil, ne da bi bila za to vedela dež. odbor in mestna občina v času, ko so se delale „nove mape“, mejo mej občino Višnjagora in Dedendol, od potoka Višenjca pri mostu na „Fabriki“ in sedanjega „Hribarja“, ki je delila občini nekdanj, do male ceste. S tem si je hotel zagotoviti župansko mesto, zakaj vedel je dobro, da bi s časoma vendar le utegnil najti se kak občan, ki bode vedel, da župan dedendolski ne sme stanovati v Višnjagori. Prezira se tudi slepo napredek mestni. Ravno v zadnjem času žrtvovalo se je več tisočakov za popravilo mestnih poslopj in sejmščica. Mestni davkoplačevalci v občini Dedendol, kjer imajo svoja zemljišča, začeli

Resnica je, da nam na Štajerskem jeden sam političen list, kakršnen je „Gospodar“, nikakor ne zadostuje več in da treba neobhodno še jednega, radikalnejšega, bolj živahno pisanega. Upajmo, da nam „Domovina“ izpolni te nade! Ako pa „Gospodar“ „Domovine“ nima rad, mislimo, da so celjski gospodje sami tega krivi. Zakaj pa so povečali „Domovino“? zakaj prinaša kar po tri uvodne članke namestu jednega boječega in suhoparnega? Zakaj ne uredujejo „Domovine“ popolnoma v zmislu Rim. katolika? Res previden g. Hribar ni. Poleti n. pr. je bil tako nepreviden in nepraktičen, da je sprejel v liston neznanilo in oceno Aškrčevih „lirskih in epskih poezij“. Jaz, ki sem bil za kulisami, vem, da se je s tem sila zameril v Mariboru pri „Gospodarju“ in pri konsistoriju. Svetujem Dragotinu, naj bo v prihodnjem bolj previden in naj ne škoduje ugledu „Domovine“ z naznanilom takšnih knjig, kakršna je letošnja Aškrčeva — da se Bog usmili!

Za februar naj prihodnje leto „Domovina“ prinaša raji pridige in opise birmških vizitacij kakor to dela „Südst. Post“. Ta list razume duh časa! On vé, da bi bilo bedasto, pohujšljivo in nepatriotično prinašati ocene takšnih knjig, kakršna je omenjala poleti „Domovina“. „Südst. Post“ omenja

so se pa tudi poleg svojih dolžnostij zavedati, tudi svojih pravic ter se skupno udeleževati odločne občinske volitve. Mesto zmagalo je pri zadnji volitvi moralno in prodrlo s 4 svojimi zastopniki. Sedanji župan voljen je bil le z 8, a ne več z 12 glasovi. Kdo neki tudi tukaj napreduje? Pri prvi volitvi dne 30. aprila 1895 leta so bili Višnjanje v večini. In ko bi c. kr. deželna vlada te volitve ne bila zavrgla, župan dedendolski bi ne bil več zagrizeni sovražnik Višnjagori. Ometavati volitev je imel vzrok jedino le g. Omahen, ker mu je šlo za župansko čast. Celih 18 mesecev koval je potem volilni imenik, ter ga slednjič razdelil v tri razrede. Višnjanje morali so ga le priganjati, k pravični sestavi imenika. Rekurs delal je pa le g. Omahen, ter tako uničeval sam lastno delo svoje, a vse, da za zagrinjalom nekega drugega volilca. Kakor utopljenec, posluževal se je tudi on več pripomočkov, da bi volitev ovrge. Slednjič poročal je celo merodajnim krogom, da je sestavil volilni imenik na podlagi izkaza davkoplačevalcev od leta 1893. To pa nikakor ni moglo biti res, ko je vendar imel na razpolago tudi novi izkaz, katerega mu je bil neki Višnjjan prinesel leta 1895. od c. kr. davkarije zatiške v volitveno svrhu! Tako delati more pa le sedaj imoviti nekdanji „Kbličev Miha“ iz Gabra, kjer pa ne morejo biti vsi ljudje doma, zakaj Gaber je še manje mesto, kot Ribnica! Slednjič svetujem g. županu občine Dedendol še to, da naj popravi izvolitev občinskega starešinstva svojega tako, da bode to ugajalo § 37. odstavek 2. obč. volitvenega reda.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 15. oktobra.

(Konec.)

Obč. svet. Zabu k o v e c poročal je o napravi netrolejskih svetilk v Tivolskem drevoredu proti Šški ter predlagal, da se za sedaj namesti v tem drevoredu sedem svetilk, ker je potreba res nujna. Obč. svet. Krisper naglašja, naj se napravijo čedne svetilke, spodobne za tako frekventen drevored. Župan Hribar izjavlja, da se bode na to željo po možnosti jemal ozir, da pa ne kaže nameščati predragih svetilk, ker itak v kratkem dobimo električno razsvetljavo. Potem bil je predlog referenta vzprejet, isto tako tudi nadaljni predlog obč. svet. Zabukovca, da se za policijsko osebo nakupita dva bicikla.

Obč. svet. Dimnik poročal je o nasvetu mestnega šolskega sveta zaradi povišanja dotacije za učila mestni dekliški osemrazrednici ter predlagal, da se dotacija poviša na letnih 120 gl. ter zgradba novega poslopja za to šolo čim prej postavi v program. Ta šola nameščena je sedaj v najetem poslopju čisto ob periferiji mesta; živo pa se občuti potreba, da šola pride zopet nazaj v St. Jakobski del mesta in da se čim prej zgradi v to svrhu potrebno šolsko poslopje. Ko je še župan Hribar izjavil, da bode občinski svet v bližnji prihodnosti imel priliko, baviti se s to zadevo, bila sta oba predloga referentova vzprejeta. Mestni nemški deški ljudski šoli zvišala se je dotacija na letnih 40 gl. ter vodstvu ob jednem naročilo, da predloži troškovnik glede naprave telovadnega orodja. Ravno glede porabe dotacij za razue mestne šole bili so brez ugovora odobreni.

Obč. svet. Šubic poročal je o nasvetu mestnega šolskega sveta za odpravo šolnine na mestnih ljudskih šolah. Poročevalec izjavlja, da mu je naloga, zastopati odsekov predlog, jako neprijetna, da pa za sedaj z ozirom na finančni položaj mestne občine vendar ne kaže, odpraviti šolnine, ki donša okolo 1000 gl. na leto. Pobiranje ukovine je sicer odločno, ali uvaževati je, da se ukovine oprosti skoraj vsak učenec, katerega roditelji za to prosijo. Občinski svet pritril je predlogu, da se za sedaj šolnina še ne odpravi ter ob jednem vzprejel tudi

samo nemške brošure v listu samem, v inseratih tudi druge, če se dobro plača. Tako delaj zanaprej Dragotin, pa te ne bodo pisano gledali in dobro boš izhajal! Tudi, kar se tiče titalatur, se noben list ne more meriti z „Südst. Post“. Po novem letu bode baje izdajala posebno prilogo za cerkveni byzantinizem in njeni uredniki si bodo izmislili še višje pridevke za nekatere cerkvene osebe. Kajti izrazi: hochwürdig, hochwürdigst, allerhochwürdigst, hochderselbe, allergnädigst — to je še vse premalo! To je še vse premalo katolško! Glej, Dragotin Hribar, da se tudi ti navadiš „višjih“ titalatur, da govoriš o gotovih osebah samo v tretji osebi, da jih „onikaš“ itd. . . .

Za kulisami sem zvedel tudi to, da naša takozvana „štajerska sloga“ že močno hira in da utegne vsak trenutek umreti. Zunanji znak te bolezn je ravno gori opisana antagonija mej „Domovino“ in „Gospodarjem“, ki se čedalje bolj poostruje, tako da je moral zadnjič Dragotin Hribar v svojem listu natisniti celo neke „izjavo“. Kdo vé, kaj nam prinese novo leto? Skoro bi bil pozabil! Zvedel sem tudi, da namerava g. Vošnjak svojo „Südst. Post“ — prodati. Kaj neki to pomenja? To pa je zadnja pikantnost izza kulis. Pod r a v a n.

predlog obč. svet. Dimnika, da za oproščenje od šolnine ni treba več ubožnega lista, temveč da se razsodba prepusti učiteljskemu zboru.

Obč. svet. Senekovič poročal je v imenu nadzorovalnega odbora za električno razsvetljavo, da vlada še ni podalila koncesije za električno in da z oziroma važnost podjetja sahteve, da se vsi zadevni spisi predlože ministerstvu v presojo. Premda bi bil rekurs proti temu odloku utemeljen, vendar predlaga poročevalec, da se prisiv opusti, ker bi se stvar na ta način morebiti še bolj zavlekla, pač pa se naprosi gospod župan, da pri ministerstvu izposluje hitro rešitev te nujne zadeve. Predlog je bil soglasno vzprejet. Isti referent poročal je konečno o došlih ponudbah za zgradbo električne strojarne ter predlagal, da se za sedaj ne vzprejme nobeden ofert, temveč ko dobi mestna občina koncesijo. Tudi ta predlog obveljal je brez ugovora.

Pred zaključkom javne seje interpeloval je podžupan dr. vitez Bleiweis, je-li se je že kaj ukrenilo glede večje snažnosti cest in ulic. Interpelant priznava, da so ceste res v slabem stanju, a temu ni kriv samo mestni magistrat, temveč tudi drugi faktorji, ki imajo skrbeti za snažnost cest, v prvi vrsti pa cestni erar, kajti ravno erarne ceste (Dunajska, Tržaška in Karlovska) so najbolj blatne. Župan Hribar izjavlja, da je že naročil, da se za snaženje cest in ulic najame večje število delavcev. Sicer pa se mora imeti nekoliko potrpljenja sedaj, ko se toliko gradi. Gospod župan konečno izjavlja, da je opozoril tudi deželno vlado, da cestni erar slabo izpolnjuje svojo dolžnost.

Podžupan dr. vitez Bleiweis vprašal je konečno, je-li se je kaj ukrenilo glede varnosti pri podiranju „knežjega dvorca“. Župan Hribar izjavi, da se je včeraj, ko se je podrl del zidu, takoj podala komisija na lice mesta, da potrebno ukrene, tako da je za prihodnost vsaka nevarnost odstranjena.

Ostale točke dnevnega reda obravnavale so se v tajni seji. Ob osmih zvečer zaključil je gospod župan javno sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16 oktobra.

— (Tiskovna pravda našega lista,) koja nam je natvezil g. Francišek Pavletič iz Gorice vsled tega, ker smo ga imenovali Mahničevega podrepnika, končala se je danes pri tukajšnjem deželnem kot vsklicnem sodšču s tem, da je bil naš urednik od obtožbe oproščen, zasebni obtožitelj pa obsojen v povračilo vseh stroškov. Gosp. Pavletič in njegov zastopnik dr. Šušteršič sta torej pošteno pogorela. Sodni dvor je sicer spoznal, da je beseda podrepnik sama po sebi razžaljiva, vendar je pa našega urednika oprostil, ker v subjektivnem oziru ni bilo dokazano, da je imel namen g. Pavletiča na njegovi časti žaliti.

— (Deželnozbornska volitev v kočevsko-ribniško-velikolaškem okraju.) Prvotne volitve v tem okraju so, glasom došlih nam poročil, doslej precej dobro iztekale. Doslej so zmagali pristaši gosp. Višnjikarja mej drugimi, zanesljivo narodnimi občinami tudi v občinah: Draga, Loški potok, Kompolje, Velike Lašče in Rob, kjer je bil posebno hud boj.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Danes se bode pela opera „Faust“, v nedeljo se bode igrala igra s petjem „Brat Martin“, katera se je lani občinstvu močno prikupila, ker ima zdravo jedro, a je pisana s pravim humorjem.

— (Blaznikova pratika.) „Slovenec“ je sila vesel, ker se je vsled zaupljivosti vodstva Blaznikove tiskarne utihotapil v „Veliko pratiko“ napad na narodno stranko. Dotični bedasti napad je spisal novomeški kaplan Benkovič. Vodstvo Blaznikove tiskarne je samo spoznalo, da tako neumno natolcevanje ni dopustno in je zategadelj iz vseh, še neizdanih izvodov velike pratike dalo odstraniti dotični list. „Slovenca“ bode na njegovo včerajšnje kvasenje le povedano, da se narodna stranka svoje politike prav nič ne sramuje, ker je narodu in stranki na korist, Slovenčevcem pa na največjo škodo, a škodovati stranki korupcije in ponarejenih podpisov, stranki, katera živi le ob politični goljufiji, to je vsekako dobro in občekoristno.

— (Znižano voznino) dovoljuje odalej državna železnica tudi umirovljenim drž. uradnikom, in sicer prav za toliko znižano, kakor aktivnim uradnikom, toda le od slučaja do slučaja. Prošnje je vlagati ravnateljstvu tistega okraja, v katerem prošnjik stanuje.

— (Novo gimnazijsko poslopje.) Že prihodnje pomlad se začne zgradba novega gimnazijskega poslopja, katero bode stalo na prostoru poleg „Narodnega doma“ in „Kolizeja“. Načrti so že izgotovljeni in vlada razglasi v kratkem, do kdaj

je stavbenikom učitati svoje poružbe. Upajmo, da bode vlada pri oddaji te zgradbe postopala tako, kakor zahtevajo ozirni na državno blagajnico, in ne tako, kakor pri deželnovladni baraki in pri deželnovladnem poslopju!

— („Café-restaurant“ v „Nar. domu.“) V lepi palači ob Lattermannovem drevedu bode restavracija združena s kavarno, kakor je to navada na Francoskem in na Laškem, pa tudi v drugih deželah. „Café-restaurant“ v „Narodnem domu“ bode prvi te vrste v Ljubljani in splošno vlada mnenje, da bode ta pripravna uredba občinstvu ugajala. „Café-restaurant“ se otvori jutri z vojaškim koncertom, a jeden del prostorov se otvori že danes zvečer. Po gledaliških predstavah se bo narodna družba redno sbajala v „Narodnem domu“.

— (Izpred sodišča) Dež. sodišče je včeraj razpravljalo o znani zadevi optika I. F. Goldsteina in obtožena obsodilo na 5 mesecev težke ječe.

— (Policijske vesti.) Laška zidarja Giacomo Mizza in Giuseppe Colino sprla sta se bila dne 4. oktobra na Grubarjevi cesti. Iz prepira nastal je pretep, pri čemer je Colino svojega nesprotnika z opeko udaril tako silno po glavi, da se je Mizza nezavesten zgrudil na tla. Colino zapustil je delo. Včeraj pa ga je mestna policija zasledila in izročila deželnemu sodišču. — Posestnici Mariji Svetlin bil je pred par dnevi ukraden nož za rezanje zelja, vreden čez 40 gl. Sam leti na delavca Martina Štruklja, katerega je policija včeraj aretovala. — Zidar Julij Bevilacqua je ukradel delavcu Antonu Vovku sukno. Tudi Bevilacqua izročeu je bil pristojnemu sodišču.

— (Korekcioniran duhovnik.) Pri sadaji državnozbornski volitvi je gosp. Anton Hribar, takrat kaplan na Dobrovi, stal kakor skala na strani dr. Gregoriča. Za to skrajno drznost ga je začela zaslužena kazen. Premeščen je v Smednik, k najhujšemu krajskemu župniku, s katerim ne more nihče izhajati in kamor se duhovniki pošiljajo za kazen. Morda spozna g. Hribar sedaj, da so značajnost, poštenje, stalnost v prepričanju in odkritosrčnost samo lastnosti, katere krajskemu duhovniku le — škodujejo.

— (Poštni pečati) Poštni pečat v Št. Rupertu na Dolenjskem ima samonemški pečat. Ali je obč. zastop. že kaj storil, da se nadomesti z dvojezičnim?

— (Poštna upraviteljica) v imenu svojem in v imenu svojih tovarišic z Gorenjskega nam piše: V zadnjih št. vikih „Slovenca“ in tako tudi v številki z dne 12. t. m. se nahaja naznanilo, s katerim se išče za neki poštni urad na Gorenjskem poštna ekspeditorka, ki bi bila pripravljena v prostem času prijeti tudi za kako „hišno delo“. To je novo! Do sedaj so se iskale poštna upraviteljica ali ekspeditorka le za službo, katero so si le-te za svoj poklic izvolile in so se valed tega le sanjo učile ter ji glavo in roke posvetile, a zdaj pa se zahteva, da bi poštna upraviteljica poleg svoje prave službe opravljala tudi druga hišna dela. Kaka „hišna dela“ bi to bila? Ako je dotični gospod tako priprost, da tako naznanilo javno po časnikih razglašča, in je tako naiven, da ne sprevidi, da se na tak način postavlja naš stan v neko nižjo poselsko vrsto in da se ga s tem ponižuje in prezira, tedaj naj bi bil še tako odkritosrčen in prijazen, da bi v svojem vabilu povedal, za katera hišna dela boče rabiti svojo poštno upraviteljico. Ljudje, čitajoč njegovo vabilo, si bodo mislili marsikaj, in nekateri si bodo gotovo domnevali, da bode dal ekspeditorki v prostem času metlo v roko ali pa ja zapodil s kakačo po vodo, ob kratkem rečeno, da jo bode rabil — za dekle. Menda pa še niso prišli tako hudi časi, da bi se moglo zahtevati kaj takega od izobraženega dekleta, ki se je moralo več let vestno in marljivo pripravljati za svoj poklic in naposled prestati o svoji sposobnosti strogo preskušnjo. Delati ni sramotno; ali delo naj bode primerno stanu. Ako pa boče kako poštno dekletu prostovoljno opravljati zraven svoje službe tudi druga hišna dela pri svojem gospodarju, temu ne more pač nihče ugovarjati; le žeteti bi bilo, da bi se ta dva glade tega na dostojnejši način kar lepo na tihem med seboj pobotala in da bi v prihodnje o tacih zadevah več ne pel — časniški zvoa.

— (Program za delitve premij za govejo živino, ki bode v torek, 20. oktobra t. l., v Sečurju pri Krasju, v četrtek, 22. oktobra v Godoviču in v ponedeljek, 26. oktobra v Metliki. Visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo in slavni deželni odbor kranjski sta na predlog ces. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolila dovoliti, da se napravi delitev premij za govejo živino v teh treh krajih za okrajna glavarstva, kranjsko, logaško in črnomaljsko ter sta v ta namen dovolila potrebni desar. Namen razstavi in delitvi premij je: a) Da se živinorejci teh okrajev s primerjanjem goved vzpodbudijo za napredek v živinoreji in se o njej pouče, b) da se razvidi uspeh, ki se je zlasti z deželno in državno podporo dosihdob dosegel pri reji naše domače goveje živine. 1. Pravico do premij imajo vsi živinorejci imenovanih okrajnih glavarstev. 2. Do desete ure dopoldne mora vsa živina biti na mestu razstave, in sicer

posebej junci, posebej telice in posebej krave, za ograjo privezane. Vsek lastnik mora skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali deklo, ki streže živini. 3. Da živina sme postati deležna premije, mora najmanj že pol leta biti lastnina tistega gospodarja, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s pričalom svojega županstva. 4. Možje, kateri bodo sodili o premovanju živine, izbero se po dotičnem predpisniku c. kr. ministerstva za kmetijstvo in se morajo ravnati po predpisih, za to določenih. 5. Kdor je premijo dobil, mora se s posebnim pismom zavzeti, da bode izpolnil vse, kar veleva imenovani ministerski predpisnik, ter da bode obdarovano govedo najmanj jedno leto obdržal za plemo. 6. V razstavo se pripuščajo: junci (biki), ki so 1/2 do 3 leta stari, breje telice ki so najmanj 2 leti stare, molzne krave, ki so imele jedno, dve tri, štiri ali k večjemu 5 telet. Govedo sme biti izvirnega marjinodvorskega, muriškega beljanskega pingavskega plemena in pa domača živina, mešana z zgoraj imenovanimi 3 rodovi ali tudi z drugimi plemenitimi rodovi, ali pa tudi čisto domača živina. 7. Za lepo živino so določene naslednje premije: I. Za biko 6 premij, in sicer jedna 25 in jedna 15 ter 4 po 10 gl. II. Za krave 5 premij, in sicer jedna 20 in 4 po 10 gl. III. Za breje telice 5 premij, in sicer jedna 20 in štiri po 10 gl. Posestnikom, ki bodo pripeljali k premovanju v vseh oddelkih najlepšo skupino goved, sme presojevalni odbor prisoditi vrhu gorenjih premij tudi priznansko diplomu za umno živinorejo, in v posebnem slučaju še izvanredno posebno premijo.

— (Blazen človek.) „Slov. Gosp.“ poroča, da je te dni v neki vasi pri Lutomeru neki priletni mož živi belouški glavo odjedel, reki: „Marija ti jo je strla, jaz pa sem ti jo odjedel.“ — „Slov. Gosp.“ pravi pomilovalno: „Dedu se je gotovo pamet zmešala.“ Res je in sicer je to simptom vereke blaznosti!

— (Iz Celovca) se poroča: Od nedelje dežuje po vsi Koroški skoro nepretrgano. Vse vode so močno narasle, tako da se je ponekod bati, da stopijo čez bregove. Včeraj se je most čez Dravo zaprl za promet.

— (Javen shod) priredi politično društvo „Edinost“ dne 18. oktobra 1896. popoldne na Proseku. Na dnevnem redu je mej drugim poročilo dež. poslanca Ivana Gorjupa in utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.

* (Svoboda na Madjarskem) V slovaški občini Hrušin je ljudska stranka priredila volilni shod, na kateri so prišli tudi pristaši židov in vlade. Unel se je pretep. Orožniki so razgali zborovalec in prebodli dve ženski, da sta na mestu umrli. V neki sosedni občini so se primerili jednaki izgredi, a tam so orožniki nastopili dosti brezobzirnejše. Streljali so na zborovalce in ubili 11 oseb, mej temi tri ženske in dva otroka.

* (Lokomotiva — eksploziv.) Na železniški progi v Bečkerek na Ogerskem je te dni osebni vlak vozeča lokomotiva sredi pota eksplozivirala. Strojvodjo je par grozovito ožgal in ga vrgel nad 30 metrov daleč, kjer je obležal mrtev. Kurilec pa je bil hudo poškodovan.

* (Neredi v Siciliji.) Jedva so modri državniki — silom „pomirih“ vedno vzklikujoče elemente, že pribajajo nove vesti o ozbiljnem položaju v Siciliji. Delavci-trpini v žveplenarnah so ustavili delo. Obči štrajk je pričel dne 5. t. m.; tega dne je jelo praznovati okolo 14 000 delavcev. Politiške oblasti so bile sev v velikih skrbeh v oči gled tako resnobnemu pojavu. Skušale so vse možno, da dosežejo sporazumljenje mej kapitalom in delom, toda gospodarji so neupogljivi ter so izjavili, da bi rajše zaprli rudnike, nego povišali mezde, ker da trpe velike izgube. Z druge strani izjavljajo delavci najodločneje, da se jim, z ozirom na današajo draginjo, mora povišati mezda brezpogojno in da so pripravljene raje umreti od gladu, nego vrniti se na delo z doseganjimi pogoji. Dne 7. t. m. so bili veliki izgredi, prava panika. Ogromna množica ljudstva, tudi ženske in dečki, hedila je pod zastavami v sprevoitu od kraja do kraja, kričaje: „Dajte nam kruha in dela! Smrt obdelovalcem rudnikov! Hecemo da se nam poviša mezda!“ Orožniki in nekaj vojakov so skušali razpršiti množico, toda, ker jih le-ta ni ubogala, vrgli so se z orožjem v roki na goloroko ljudstvo! Poročilo ne pové, koliko oseb je bilo o tem spopadu ranjenih ali celo ubitih, ampak pravi la, da je bil spopad strašanski, da so orožniki zaplenili jedno zastavo in zaprli štiri demonstrante. S tem je bila dovršena ta demonstracija, toda položaj je kljubu temu silno ozbiljen. Oblasti se bojé, da utegujejo štrajkovci upaliti rudnike in početi kdo zna kaj; zatorej so poslali iz Palerma sila vojakov na vse kraje, kjer je kaj delavcev. Sedaj je mir, toda mir — pred bajoneti!

— (Maščevanje zapuščene ljubimke.) Predvčerajšnjim je v Tarinu 35 let stari duhovnik Berti sedel v spovednico, da spoveduje najčakajoče dame iz najboljših turinskih krogov. Zadaja je prišla na vrsto elegantno oblečena dama, katere je spovednika polila po obrazu z žvepleno kislino, ki je duhovnika grozno opekla in mu izžgala oči, da je popolnoma oslepel. Tako se je maščevala zapuščena ljubimka.

* (Snažno mesto.) Kako se pripravlja mesto Bari na Laškem za slavnosti, katere se bodo vršile, ko pristopi črnogorska princezinja Helena h katoliški veri, o tem priča list „Tribuna“, katere opominja prebivalce slavnega Barija, naj skrbé, da bodo ulice očiščene, da se ne bode na vseh okoliš sušilo perilo, da se ne bode perjad podila po ulicah, da se ne bode koze pasle po mestnih trgih, da se ne bode pomije metali na ceste, da se ne bodo po ulicah podili goli otroci, da kočijaži vsaj ne bodo raztrgani in da ne bodo po vseh jarkih ležali pijanci in pjanke. — Če ustrezéjo Barijani vsem tem zahtevam, še sami ne bodo več poznali svojega rodnega mesta.

* (Sultan — blazen?) Razni listi razširjajo vest, da je turški sultan Abdul-Hamid zblazel in da so zdravniki spoznali njegovo blaznost za neozdravljivo. Čudno bi to ne bilo. Popolnoma normalen človek bi groznega klanja v Carigradu ne bil trpel, kaj še le naročil.

Darila

Zahvala. Podpisano vodstvo si useja za podarjeni znesek 890 K, določen za napravo oblekarevni šolski mladini c. kr. rud. ljudske šole v Idriji izreči slav. delavskemu društvu, oziroma njegovemu odboru, ki je to blago misel sprožil, drugim slav. društvom, kakor tudi blag. gospem in gospodom v Idriji in okolici, slav. idrijskemu prebivalstvu, kateri so vsak po svojih močeh pripomogli, da se je nabrala pri javni tomboli tako lepa vsota, najtopleje zahvalo. Vodstvo c. kr. rudniške ljudske šole v Idriji dne 15. oktobra 1896. — A. Novak, c. kr. šol. ravnatelj.

Književnost.

— Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Četrta sešitek prinaša na prvem mestu začetek kaj zanimive, na podlagi skrbnih študij spisane razprave „Carinska in poštna postaja Podpečjo pri Brdu“, spisal Ivan Vrhovnik, potem slede razprave: Prihod cesarja Leopolda v Ljubljano in prenos ostankov sv. Peregrina v cerkev sv. Jožefa, spisal Janko Barle; Kake darove je dajalo zagrebško mesto Ivanu Lenkoviču, spisal Janko Barle; Bratovščine na Kranjskem l. 1780; Regesti listin farnega arhiva v Kamniku, spisal A. Koblar; Slovenska imena ljubljanskih ulic pred 100 leti, spisal J. Vrhovnik.

— Mittheilungen des Musealvereines für Krain imajo v sešitku 5. naslednje vsebino: V. Levec: Schloss und Herrschaft Flödnig in Oberkrain; A. Paulin: Ueber Einige für die Flora Krains neue Arten, Varietäten und Bastarden aus der Farrngattung Aspidium Sw.; dr. O. Gratzky: Das k. k. Güterbestätteramt in Laibach; F. Seidl: Das Klicca von Krain; Literaturbericht.

— Jugoslovanski stenograf prinaša v svoji šesti številki nastopno vsebino: I. Stenograf: 1. Naštojasteto položenje i uslovijata za badašteto razvitiye na stenografijata v Bilgarija. (O: A. Bezenšek) 2. Hrvatska stenografija orredio F. Magdič. Ocenjuje prof. M. Vamberger. 3. Životopisi zaslužnih Slovanov. Profesor Josip Leodovšek. Spisal A. B. 4. Stenografija v Srbiji (Dopis iz Beograda) 5. Stenograf-ke novice. 6. Iz drugih dežel. 7. Književnost. — II. Stenografska priloga: 8. Naše nada. Spevalo Dragomir Brzak. 9. Ruč na Ivan Vazov v odgovor na adresa na jubilejni komitet. 10. Plemenski egoizam. Napisao Bogdanov. 11. Profesor Josip Leodovšek. Spisal A. B. 12. Lesniko. Zložil Fr. Levstik. 13. Bratski sastanak. Spevalo Radoje Crnogorac. 14. Umetnost pisanja.

Brzjavke.

Gorica 16. oktobra. Danes zjutraj je tod divjal strahovit vihar. Furlanska ravan je preplavljena.

Dunaj 16. oktobra. Poslanska zbornica je v današnji seji dognala generalno razpravo o domovinskem zakonu in z veliko večino sklenila, začeti specialno razpravo o predloženem načrtu. Protisemitje so glasovali zoper načrt.

Dunaj 16. oktobra. V tukajšnjih vojaških krogih se zatrjuje, da odstopi v kratkem admiral Sterneck in da pride na njegovo mesto nadvojvoda Štefan.

Budimpešta 16. oktobra. Voditelji ljudske stranke so naprosili grofa Ferdinanda Zichyja, naj prosi cesarja, da zagotovi svobodne volitve.

Cetinje 16. oktobra. Ruski car je princezinji Heleni daroval milijon rubljev za doto in dijamem od demantov, v vrednosti dveh milijonov frankov.

Madrid 16. oktobra. Blizu Manille so ustaši napadli špansko vojsko pod poveljstvom generala Jalisajja in jo pognali v beg.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Kapel-na posestvo v Narinu in Tomaža Kaluže posestvo v Narinu, oba v drugič dne 20. oktobra v Postojini.
 Reze Sinur zemljišče v Zburah, cenjeno 115 gl., dne 21. oktobra in 25. novembra v Mokronogu.
 Jakoba Opeke zemljišča v Dolenji vasi (v drugič) dne 22. oktobra v Cerkljici.
 Frana Brenčiča posestvo v Medvedjem brdu, cenjeno 9261 gl., dne 22. oktobra in 21. novembra v Logatcu.
 Janeza Urbasa posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 2591 gl., dne 22. oktobra in 26. novembra v Cerkljici.
 Matije Samca posestvo v Matenji vasi dne 23. oktobra v Postojini.
 Marije Gerbec polovica posestva v Vrbici, cenjena 457 gl., in Nikolaja Žužeka posestvo v Juršičih, cenjeno 1795 gl., oba dne 23. oktobra in 23. novembra v Ilirski Bistrici.

Meteorologično poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	738.4	9.6	sl. jzah.	pol obl.	
16.	7. zjutraj	738.9	6.3	sl. jvzh.	megla	30.7
"	2. popol.	738.9	10.7	sr. sever	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 11.8°, za 1.2° nad normalom

Dunajska borza

dne 16. oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	25	"
Avstrijska zlata renta	122	"	40	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	25	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	70	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice	944	"	—	"
Kreditne delnice	366	"	—	"
London vinta	119	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82 1/2	"
50 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53	"
Italijanski bankovci	44	"	50	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dne 15. oktobra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	143	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	150	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	129	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gl.	196	"	75	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gl.	22	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	154	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	482	"	—	"
Papirnati rubeli	1	"	27 1/2	"

Izgubil se je

pretekli ponedeljek o rani uri v kavarniških prostorih „Narodne Čitalnice“ s svilo prevlečeni **dežnik.**
 Kdor ga je našel, prosim se, da ga odda nataktarju istotam. (3111-2)

Lepo grozdje

kupi vsako kolikost po 8 kr. kilo, tukaj ali v Trebnje stavljeno.
Jos. Paulin
 grad Grič pri Mirni. (3101-3)

Trgovski pomočnik

špicerist, slovenskega in nemškega jezika zmožen, želi svojo sedanjo službo premeniti, in sicer v kako večje mesto.
 Ponudbe naj se blagovolijo poslati upravnštvu „Slovenskega Naroda“. (3097-3)

6 dobrih in krepkih

kamnosekov

dobi takoj dela pri tukajšnji cerkvi. Dnina 1 gl. 80 kr. do 1 gl. 90 kr. Oglasiti se pri podpisanim.
 Sv. Duh pri Krškem, 14. oktobra 1896.

Josip Lát
 stavbeni vodja. (3116)

Pege

odpravi v 7 dneh popolnoma (3-09-8)

dr. Christoff-a izborni neškodljivi Ambra-crème

edino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 nov. ima na prodaj Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-235)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lond-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregeno, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlova vana, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovi varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovi varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregeno, Inomosta, Zella na jezeru, Lond-Gastein, Ljubna, Celovca, Ljubna, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Krepka deklica

ki je stara 15 let in zmožna slovenskega in nemškega jezika, želi vstopiti v poduk v kako prodajalnico. — Več se izve pri upravnštvu „Slovenskega Naroda“. (3104-2)

Poštna odpraviteljica

se išče. Prednost imajo tiste, katere so že samostojno na dež-li službovale. — Več pove upravnštvu „Slovenskega Naroda“. (3115-1)

Usojam se naznanjati p. n. občinstvu, da sem prevzel

„Café restaurant“ v „Narodnem domu“

ter boče

otvoritev

spodnjih gostilniških prostorov
v soboto, dne 17. oktobra 1896
z vojaško godbo.

Začetek vojaškega koncerta ob 8. uri. — Vstopnina prosta.

Potrudil se bočem postreči p. n. občinstvu tako z dobrimi jedili kakor s pristno pijačo.

Vzprejemljam tudi abonement za kosilo.

Za obilen obisk priporoča se z velespoštovanjem

Gregor Majnik.

(3114-2)

Doering-ovo milo s sovo.

Najbolje
 vseh škodljivih učinkov
 popolno prosto sredstvo
 za
gojenje lepote.
 Preskušeni vseh.
**Lepa, sveža
 mladostna
 koža.**
Fina polt.

Samo
 zajamčeno
pristno
 če je
 označeno
S SOVO.
 Cena 30 kr.
 Povsod
 se lahko kupi.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avg. Auer, Ant. Krisper, Vaso Petričič.
 Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Solidna črna svila

naravnost iz tovarne. Zažge naj se vzorec svilnega blaga in morebitno ponarejenje se takoj pokaže. Pristna, čisto vegetalno barvana, solidna črna svila pusti bel pepel. Ponarejena, otežena svila, ki rada postane mastno svetla in se hitro lomi, pušča temnorjav in svetlorjavkast pepel.

Posilja se poštine in carine prosto na dom. — Vzorce naj se zahteva iz

Hohensteinske svilotalnice „Lotze“ v Hohensteinu na S.

Meh. tovarna svilnega blaga.

(2223) Največja zbirka črnih, belih in barvastih svil. b (7)

Otvoritev gostilne.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da bodem otvoril dne 17. t. m. v svoji lastni hiši

„Pri Tonhu“ v Mengšu
gostilno

ter bodem imel pristna vina, sveže pivo ter mrzla in gorka jedila.

Za obilen obisk se priporočam najljudneje

Peter Kuralt

gostilničar in posestnik.

(3091-3)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskam kože. Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** 1850-40 **Meldling-Dunaj.** Pristno samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredebe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfen-bergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Rad-gonci C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celvi K. Gela; v Cr-nomlju: F. Haika.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.